

Patienter, er det ikke af Hensyn til Patienterne, men af Hensyn til Samfundet. Staten siger: De og de Sygdomme ere smitsomme; derfor bør disse Sygdomme forplejes paa Statens Røgning, og hvis de enkelte Personer ikke overholde de Regler, som Staten foreskriver, tvangsindlægge vi dem paa Statens og Kommunernes Hospitaler rundt omkring. Jeg tvivler meget paa, at de tuberkuløse kunde være tjente med, at de samme Regler kom til at gælde for dem. Jeg vilde i hvert Fald for mit Vedkommende betragte det som et umaaadeligt Tilbageskridt, hvis vi nogen Sinde skulde komme dertil, at de tuberkuløse skulde tvangsindlægges af Hensyn til Tuberkulosen. Derfor tror jeg ikke, at dette Spørgsmaal overhovedet egner sig til at løses ad Statens Vej, og jeg synes, at den Agitation, der fra socialistisk Side er rejst mod Nationalforeningen, er ganske ubetimelig; jeg tror ogsaa, at de Herrer i Længden ville indrømme dette og holde os dermed. Jeg skal imidlertid forlade det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgekreds.

Jeg skal, som sagt, ikke her komme nærmere ind paa mange Detailler af Finansloven. Jeg vil kun udtale det Ønske, at ligesom man har haabet, at det vil lykkes Justitsministeren at faa gennemført en Retsreform, det lige saa vel maa lykkes ham at faa gennemført en Reform af Medicinal- og Apotekervæsenet; jeg tror, at det trænger lige saa meget dertil som vort Retsvæsen. Jeg tror, at hvis den højtaerede Justitsminister kunde knytte sit Navn til en Reform af vort Læge- og Apotekervæsen, vilde han indlægge sig en meget stor Fortjeneste deraf. Jeg tror ogsaa, at, hvis den højtaerede Kultusminister kunde faa gennemført en Ombygning af Frederiks Hospital, saaledes som det er ønsket fra mange Sider, og som ogsaa vilde have overordentlig Betydning for vort Lægevæsen, vilde han ligeledes indlægge sig stor Fortjeneste heraf. Men jeg vil selvfølgelig ikke i nogen Henseende stille Fordring om, at det skal ske endnu i Aar i denne Samling, eller at det overhovedet skal ske straks. Jeg tror, at vi Rigsdagsmænd maa vise Resignation paa mange forskellige Omraader. Vi have jo hørt, og vi vide, at Statskassen er tom, og at Udgifterne ere stigende, men Indtægterne faldende. Jeg tror ikke, at det vil gøre noget som helst, at vi her vise Resignation. Jeg tror, Vælgerne ville have en meget klar Forstaaelse af, at, hvad det kommer an paa, er ikke at faa saa og saa mange Refor-

mer gennemførte eller at faa Love, der ere saa og saa mange eller saa og saa store. Jeg tror, at Vælgerne have en klar Forstaaelse af, at, hvad der er Hovedsagen, er, at vi have faaet et Ministerium, der paa Lovens Grund og med Kongens og Folkets Tillid virkelig vil fremme en god og sund Udvikling her i Landet. Naar vi Rigsdagsmænd tidligere kom hjem fra vort Arbejde og skulde gøre Rede for, hvad vi havde udrettet, gik det i det mindste mig saaledes, at jeg ikke kunde gaa dertil med nogen synderlig Tilfredshed, thi selv om man virkelig kunde sige, at man havde faaet gennemført den og den gode Lov, som man var Fader til, eller faaet gjort en daarlig Lov bedre eller forhindret en slet Lov, selv om man, naar det kom rigtig højt, kunde komme hjem med en Jernbane, en ny teknisk Skole, Tilskud til Avlscentre . . . (*En Stemme: En Kakkelovn*). Ja en Kakkelovn, det kan man ogsaa sige, saa tror jeg ikke, at Vælgerne syntes, at det var Hovedsagen. Nej, de ventede paa, at der skulde ske noget større og mere, men vi maatte saa henvise dem til Fremtiden. De havde en klar Forstaaelse af, at det ikke var Rigsdagsmændenes, men Regeringens Skyld, og Gang efter Gang valgte Vælgerne de samme Rigsdagsmænd igen i Kraft af denne Forstaaelse. Nu have vi faaet bedre Tider, vi have faaet en Regering, som er i Overensstemmelse ikke blot med Folketingets Flertal, men med Flertallet i Landet. Derfor tror jeg, at Flertallet af Rigsdagsmændene her i dette Ting vil tage fat paa deres Gerning med stor Glæde og Tilfredshed. Jeg tror, at Tingets Flertal har en Følelse af, at den Regering, vi nu have, staar i højeste Grad i Overensstemmelse med Flertallet af Landets Befolkning; den kender Befolkningens Ønsker og Krav, dens Tankesæt og Levevis, fordi Flertallet af den nuværende Regerings Medlemmer er Mænd, som ere udgaaede fra den almindelige Vælgerklasse, Mænd, der tidligere have siddet her i Folketinget som Rigsdagsmænd, og som jeg tror ville sætte al deres Evne og Energi ind paa at fremme et godt Arbejde i Forening med Rigsdagen. Derfor vil jeg for mit Vedkommende hilse den ny Regering velkommen. I tidligere Tid, da disse Mænd vare Førerne i Kampen mod Højre, førte de os altid rigtig, klogt og besindig, og jeg nærer den sikre Tro, at, naar de samme Mænd nu sidde i Regeringen, ville de føre os lige saa rigtig, klogt og besindig. Jeg tror dernæst, at de have de bedste Betingelser for at